

יום רביעי ד' בכסלו תשע"ה

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יבמות - נ"ג

1. המקדש לשם יבמות לאחר שחלץ - לרבי: אין קידושין תופסים. לחכמים: תופסים. אלו ביאורים למדנו בביאור מחלוקתם? [מלבד ב' ביאורים בדף נ"ב]
  - א. רבא - מדובר שאמר לה התקדשי לי בזיקת יבמין - לרבי: יש זיקה, אבל אחר החליצה שפקעה הזיקה, לא מועיל קידושין אלו. לחכמים: אין כח לזיקה, וכשם שקודם חליצה מועיל מאמר, כך אחר חליצה מועיל.
  - ב. רב שרביא - מדובר שהחליצה היתה פסולה - לרבי: מפקיעה את הזיקה ולא מועיל קידושין לשם יבמה. לחכמים: בחליצה פסולה הזיקה נשארה, ולכן מועיל.
  - ג. רב אשי - מדובר שחלץ לה על תנאי מסוים - לחכמים: התנאי מועיל ואם לא קיימה, נשאר בה הזיקה. לרבי: אין תנאי בחליצה ופקעה זיקתה.
  - ד. רבינא - מדובר שלא כפל את התנאי - לרבי: אם לא כפל בטל התנאי ופקעה זיקתה. לחכמים: אף אם לא כפל מועיל.

2. על אלו מדיני המשנה הגמרא מפרטת את שיטת תנא דמשנתנו?
  - א. לתנא דמשנתנו אף 'אין אחר ביאה כלום' ולא הזכירה במשנתנו, כיון שחביב לו יותר להזכיר 'אחר חליצה' שעוסק בהתרת יבמה לשוק.
  - ב. לתנא דמשנתנו תמיד יש מאמר אחר מאמר. ואינו כבן עזאי הסובר שאין מאמר אחר מאמר בשתי יבמות ויבם אחד.
  - ג. חלץ לבעלת מאמר, לשמואל לא נפטרה צרתה שצריכה חליצה משובחת. ומשנתנו הזכירה שחלץ לשניה היינו שכך נהג אך לא שחייב לנהוג כך.
  - ד. 'צריכות' אין להוכיח כרבה בר רב הונא: חליצה פסולה - צריכה לחזור על כל האחין. אלא הכוונה צריכות בעלמא כשקורה כך.

3. באלו מדיני המשנה הגמרא דנה מה החידוש בהם?
  - א. אחר חליצה לא מועיל מאמר שיעשה יבם שני, לר' יוחנן הסובר שלאחר חליצה כל האחים בלאו, החידוש שקידושין לא תופס בחייבי לאוין. לריש לקיש שכל האחים בכרת, אגב ששנה שתי יבמות ויבם אחד, שנה גם שני יבמין ויבמה אחת.
  - ב. חלץ ועשה מאמר - נתחדש שלא גוזרים שמועיל משום מאמר שלפני חליצה.
  - ג. בעל ועשה מאמר - אגב ששנה חלץ ועשה מאמר.
  - ד. בעל ונתן גט אין אחר ביאה כלום - נתחדש שלא גוזרים משום גט שניתן לפני הבעילה.
  - ה. חלץ ונתן גט - אגב ששנה בעל ונתן גט.

4. אלו ג' דעות מצינו בענין חליצה או ביאה פסולה, האם פקעה הזיקה ואין אחריה כלום?
  - א. ת"ק - בביאה פסולה יש טעם לגזור [כגון משום ביאה אחר חליצה] ולא מפקיעה את הזיקה. אבל בחליצה אין טעם לגזור ואין אחריה כלום.
  - ב. רבי נחמיה - אף בביאה פסולה אין טעם לגזור. אין לגזור על ביאה אחר גט שמא יבעול לאחר חליצה - כיון שחליצה דאורייתא והדבר ידוע. וכן אין לגזור על ביאה אחר מאמר, שמא יבעול לאחר ביאה - כיון שביאה מועילה מדאורייתא והדבר ידוע.
  - ג. אבא יוסי בן חנן - סובר כת"ק שגוזרים בביאה ואף מוסיף לגזור בחליצה פסולה משום ביאה פסולה.

5. אלו ביאות מפרט התנא שאף הם מועילות לקנות היבמה?

הבא על יבמתו - א. בשוגג - שהיה סבור שזו אשתו ונמצאת יבמתו, ב. במזיד - שבא לשם זנות, ג. בין באונס בין ברצון, ד. אפילו כשהאיש שוגג והאשה מזידה או הפוך, ששתיהם לא מכוונים לדבר מצווה ה. באופן שרק אחד מהם אנוס, ו. אחד המערה ואחד הגומר, ז. וכן הבא עליה שלא כדרכה.

6. באלו מקומות נוספים נאמרו אף הביאות הללו ולא חילק הכתוב בין ביאה לביאה?

הבא על אחת מכל העריות שבתורה, או פסולות, כגון: אלמנה לכ"ג, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט, ממזרת ונתניה לישראל, בת ישראל לממזר ולנתין.